

MOSAISKA FÖRSAMLINGEN (STOCKHOLM)

Böner vid svenska gudstjänsten i Stockholms synagoga.

Stockholm : Isaac Marcus' Boktr.-aktiebolag
1895

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> eller boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

t. 1895

Rel. vat
just.
C. W.
o

BÖNER

VID

SVENSKA GUDSTJÄNSTEN

I

Stockholms Synagoga

STOCKHOLM
ISAAC MARCUS' BOKTR. AKTIEBOLAG
1898.

Kungl. biblioteket

0 0000 000137165

BÖNER

VID

SVENSKA GUDSTJÄNSTEN

I

Stockholms Synagoga

STOCKHOLM
ISAAC MARCUS' BOKTR.-AKTIEBOLAG
1898.

BÖNER

VII

SVEENKA GUDSTÄNSTEN

I

Stockholms Synsops

STOCKHOLM
JANUARI 1871

Söndags-Gudstjänst.

Psalm.

Böneförrättaren.

Huru sköna äro icke dina tält, o Jakob, dina boningar, o Israel! Genom Din stora nåd inträder jag i Ditt hus; uppfylld af Din fruktan bugar jag mig i Ditt heliga tempel. Herre! jag har Din boning kär och det rum, där Din härlighet tronar. Jag vill tillbedja; jag vill böja mina knän inför den Evige, min Skapare. O att Du ville nådigt lyssna till min bön i denna stund! Bönhör mig, o Evige, med Din trofasta hjälp!

B.

Lofvad vare Han, på hvilkens ord världsalltet uppstod!
Lofvad vare Han, som säger och fullbordar, som lofvar
och uppfyller!

Lofvad vare Han, som förbarmar sig öfver jorden och
alla sina varelser!

Lofvad vare Han, som evigt lefver och trofast lönar
dem som Honom frukta!

Lofvad vare vår hjälpare och frälsare i evighet, Han,
som ur all nöd befriar!

Chören och Församlingen.

Lofvad vare Han!

B.

Jag vill upphöja Dig, min Gud och Konung, och lofva Ditt namn alltid och evigt! Stor är Herren och högtlofvad; Hans storhet är outgrundlig. Det ena släktet prisar för det andra Dina verk; de förkunna Dina väldiga gärningar. Nådig och barmhärtig är Herren, långmodig och stor i mildhet. Herren är god mot alla och förbarmar sig öfver alla sina verk. Ditt rike är ett rike för alla evigheter, och Ditt herradöme varar från släkte till släkte. Allas ögon vänta efter Dig, och Du gifver dem deras spis i rätt tid. Herren är rättfärdig i alla sina vägar och nådig i alla sina verk. Herren är nära alla dem, som åkalla Honom i sanning. Min mun skall uttala Herrens lof, och allt lefvande skall prisa hans heliga namn, alltid och evigt. Lofvad vare Gud från nu och i all evighet.

Ch. o. F.

Halleluja!

B.

Med oföränderlig kärlek har Du älskat oss, Herre vår Gud, och med outtömlig nåd har Du åtagit Dig oss. Såsom Du, då våra fäder förtröstade på Dig, i Din nåd gaf dem lifvets lag, så förläna äfven oss sann kunskap! Upplys vårt sinne, så att vi må inse och bekänna, så att vi må inhämta och i kärlek förkunna Din läras ord! Lofvad vare Du, Evige, som i kärlek kallat Israel att förkunna Ditt namn!

Ch. o. F.

Amen!

B.

Världarnas Herre! ej för någon vår egen förtjänst, utan i förlitande på Din oändliga barmhärtighet höja vi våra böner till Dig. Hvad äro vi och vårt lif, vår fromhet och vishet, hvad är vår kraft och styrka? Se, den starke hjälten, den prisade vise — äro de ej som ett grand inför Dig, och deras dagar, äro de ej, såsom om de ej funnits

till? Men Du har i Din oändliga nåd förkunnat människan Ditt ord och trofast hållit Ditt löfte till Israel. Därför lofva, ära och tacka vi Dig med dessa vår be-kännelses ord:

Förs. reser sig.

Schema jisroel adonoi elohenu adonoi echod.

Ch. o. F. upprepa

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד׃

Schema jisroel adonoi elohenu adonoi echod.

B.

Boruch schem k^ewod malchuso l^eolom woed.

Ch. o. F. upprepa

בְּרוּךְ שֵׁם כְבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃

Boruch schem k^ewod malchuso l^eolom woed.

B.

Hör Israel! Herren vår Gud är en enda Gud! Lofvadt vare Hans namn, Hans rike och Hans härlighet i evighet!

Du skall älska den Evige, din Gud, af hela ditt hjärta, hela din själ och all din kraft! De ord, som jag i dag befäller dig, skola förblifva i ditt hjärta, och du skall inskräpa dem hos dina barn och tala om dem, när du uppehåller dig i ditt hus och när du vandrar på vägen, när du går till hvila och när du åter uppstiger.

Förs. intar ånyo sina platsér.

Ditt ord, o Gud, är sanning; Din lära består evigt, såsom för våra fäder, så ock för oss och våra barn från släkte till släkte. Du är den förste och den siste, och utom Dig finns ingen hjälpare och förlossare. Af ålder har Du varit våra fäders skydd, i alla tider deras barns tillflykt och beskärm.

Chören.

Hvem är som Du så mäktig, Evige?
 Hvem är Dig lik, i helighet härlig,
 Dyrkad i bönen, Underbare?

Herren skall härska i evighet!
 Halleluja!

B.

Lofvad vare Du Evige, vår Gud och våra fäders Gud, världens Herre, som låter Din nåd utströmma öfver alla Dina varelser. Du minnes fädernas fromhet och sänder i kärlek deras efterkommande frälsning, till förhärligande af ditt namn. Du är vår sköld och vår borg. Lofvad vare Du, Evige, Abrahams sköld!

Ch. o. F.

Amen!

B.

Du evigt starke, Du uppehåller de lefvande i nåd och helar de sjuka i förbarmande. Du stödjer de fallande, förlossar de fjättrade och bevarar Din trohet mot dem som slumra i stoftet. Hvem är Dig lik, Allsmäktige? Hvem är som Du, allnådige Fader? Du upptager de lefvande i nåd och de aflidnas själar i kärlek. Lofvad vare Du, Evige, som kallar de hädangångna till nytt lif.

Ch. o. F.

Amen!

B.

Förlåt oss, o Du vår Fader! Vi hafva syndat. Tillgif oss, o Du vår Konung! Vi hafva felat; men Du är misskundsam och barmhärtig. Lofvad vare Du, Evige, som nådigt förläter och tillgifver.

Ch. o. F.

Amen!

B.

Hela de sjuka, hugsvala de öfvergifna, upprätta de slagna! Endast hos Dig finns läkedom och tröst. Lofvad vare Du, Evige, som helar de sjuka!

Ch. o. F.

Amen!

Stilla bön för sörjande.

Ur djupet af min själ ropar jag till Dig, o Herre, som hugsvalar hvarje bedröfvadt sinne. Du har i Din outrannsackliga vishet hädankallat min älskade
 Ödmjukt böjer jag mig för Din heliga vilja, o lifvets och dödens Herre. Du gifver och tager, Du dödar och kallar till nytt lif. Skänk mig tröst i denna saliga tanke, så att jag må bekänna Dig och värda Din vishet. Ditt namn vare prisadt och upphöjdt af alla: glada och bedröfvade, lyckliga och öfvergifna, nu och i evighet. Amen!

B.

Så låtom oss prisa Guds heliga namn.

Förs. reser sig.

Kodosch, kodosch, kodosch adonoi z^ewoos melo chol hoorez k^ewodo.

Ch. o. F. upprepa

קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת

מְלֵא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

Kodosch, kodosch, kodosch adonoi z^ewoos melo chol hoorez k^ewodo.

B.

Boruch k^ewod adonoi mimkomo.

Ch. o. F. upprepa

בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ:

Boruch kewod adonoi mimkomo.

B.

Jimloch adonoi leolom elohajich zion ledor wodor hallelujoh.

Ch. o. F. upprepa

יְמִלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלֵיהּ:

Jimloch adonoi leolom elohajich zion ledor wodor hallelujoh.

B.

Helig, helig, helig är Herren Sebaot!
Hela jorden är full af Hans härlighet.

Lofvad vare den Eviges härlighet, här och allestädes!

Herren härskar i Evighet, din Gud, o Sion, från släkte till släkte. Halleluja!

Förs. intar ånyo sina platser.

Hör vår röst, Evige vår Gud; var mild och barmhärtig mot oss! Upptag vår bön med välbehag, så att vi ej gå ohörda ifrån Dig! Du försmår ej ett ödmjukt hjärtas bön. Lofvad vare Du, Evige, som bönhör oss!

Ch. o. F.

Lofva Herren, min själ, och hela mitt inre lofve hans heliga namn! Amen!

B.

Sänd oss och alla, som vända sig till Dig, nåd och förbarmande, frid och välsignelse.

Välsigna oss, o Fader, med Ditt anletes ljus, ty i Ditt anletes ljus har Du, Herre vår Gud, gifvit oss lifvets lära,

kärlek till dygd och rättfärdighet, välsignelse och förbarmande, lif och frid. O, att Du ville välsigna oss med frid, nu och i all tid! Lofvad vare Du, Herre, som sänder friden!

Ch. o. F.

Amen!

Stilla bön.

Min Gud, bevara min tunga för ondt och mina läppar för svekfullt tal! Förläna mig saktmod mot mina fiender! Ingjut ödmjukhet i min själ och förtröstan på Dig i mitt hjärta! Var mitt värn, då smärtan öfvermannar mig, var min tröst, då olyckan gör mig svärmodig! Låt mig vandra i Din sanning, och led mitt hjärta i Din fruktan! Ty Du är mitt skydd och min hjälp; på Dig hoppas jag alltid. Upptag med välbehag min muns tal, och förnim mitt hjärtas trängtan, Gud, min skapare och frälsare! Amen!

B.

Upptag med välbehag min muns tal, och förnim mitt hjärtas trängtan, Gud, min skapare och frälsare! O du fridens Herre, låt friden råda öfver oss och alla, som åkalla Ditt namn! Amen!

Chör.

Lofven alla Herran!
Lofven Hans heliga namn!

Lifsens träd vår lära är
Dem, som henne rätt omfatta;
Sälla äro de, som sitt stöd i henne finna.
Ljufva äro hennes vägar,
Alla hennes stigar frid.

Predikan.

Psalm.

Olenu-bönen.

Vi lyfta våra hjärtan till Dig i ödmjuk tillbedjan. Vi böja våra knän inför Dig, Konungars Konung, och bekänna: Du allena är vår Gud, Du allena, och ingen annan. Låt Ditt rike, sanningens och kärlekens rike, varda allt mera utbreddt, så att all mänsklig ordning bygges blott på Din kärleks bud. Låt alla människobarn falla ned inför Dig, bekänna, att riket är Ditt, och gifva äran åt Ditt namn allena! Ty så är skrifvet: "Gud skall vara konung öfver hela jorden; på den tiden skall den Evige vara *en*, och hans namn *den Ende*".

Ch. o. F.

בְּיָוֶם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְשֵׁמוֹ אֶחָד:

Bajom hahu jihjeh adonoi echod uschemo echod.

B.

Så vare Du lofvad, helige Gud! Tillkomme Ditt rike, på det alla människobarn må uppfyllas af Din heliga vilja.

Chör.

Amen! Herrens namn vare lofvadt i evighet!

B.

Lofvad vare Du för det jordiska lifvet, som Du beskär oss och för löftet om ett evigt lif, som Du gifvit oss. Amen!

Låt Din nåd råda öfver våra kära hädangångna; skänk dem, oss och hela mänskligheten Din eviga frid. Amen!

Slutpsalm.

Gud världens spira redan bar,
Då alltet än ej skapadt var;
Först då Hans makt förkunnad blef,
När Han i ljus sitt *varde* skref.
Allt som är jordens skall förgå;
Guds välde ensamt skall bestå.
Hans väsen är oändlighet,
Och evig är Hans härlighet.
Vår Gud är *en*; med ingen Han
Jämföras och förliknas kan.

Han början ej, Han slut ej har;
Hans glans är evigt lika klar.
Gud är min räddare, mitt stöd,
Mitt hägn i sorg, mitt värn i nöd;
Om blott i hopp jag Honom ber,
Han blir min sköld och mitt banér.
I Herrans hand antvardar jag
Min ande både natt och dag.
Må dunklet falla, stormen slå:
Med mig är Gud; bort fruktan då!

Påsk-Festen.

Psalm.

Bön.

Herre och Fader! Flydda tiders hågkomst, minnet af den nåd, som Du bevisat våra fäder, har manat oss att på denna påskens högtid beträda Ditt tempel för att vända oss till Dig med lof och tack. Må förgångna årtusendens skickelser draga förbi våra blickar, så att vi må inse och i vårt hjärta bevara, att Din kärleks källa i aldrig sinande lopp framkväller öfver hela Din skapelse, och att Du i Din vishet vakar öfver dem, som synas vara ohjälpligt hemfallna åt fördärfvet.

Herre, när Du öppnar nådens källa, hvem kan mäta de välsignelser, Du i Din kärlek låter flöda öfver de dödlige? Slafvar har Du gjort till fria män, ej endast genom att rycka dem ur en öfvermodig Faraos våld, utan framför allt genom att ur Dina profeters mun förkunna dem sanningens och kärlekens ord. Låt oss, arfvingar till denna dyrbara lära, rätt vårda denna vår arfvedel, så att vi aldrig låta den fara. Befäst oss i den tron, att den rätta friheten trifves endast i Din sannings ljus, och att det svåraste slafveriet är träländet under lustarnes och själfviskhetens ok. Såsom Du befriade våra fäder ur Egyptens trældom, så förlossa äfven oss i Din stora barmhärtighet ur syndens och skuldens bojor! Låt i denna vårens första tid, då hela naturen ånyo bereder sig att förkunna Ditt lof, äfven ur vårt inre ett nytt, renare och rikare lif framspira, Dig till ära, oss och mänskligheten till välsignelse! Amen!

Chör.

Davids Psalm 62.

v. 2, 3, 6-9.

Efter Gud allenast mitt hjärta trängtar. Från Honom kommer hjälpen; ty Han är min hjälp. Han är min borg och min klippa. Ej mer jag vackla skall.

Hos Gud är min salighet, min ära. Min klippa och min borg har jag hos Gud. Förtrösten uppå Honom, I folk! Öppnen för Honom edert hjärta! Gud är vår tillflykt. Selah!

Predikan.

Psalm.

Olenu-bönen.

Vi lyfta våra hjärtan till Dig i ödmjuk tillbedjan. Vi böja våra knän inför Dig, Konungars Konung, och bekänna: Du allena är vår Gud, Du allena, och ingen annan. Låt Ditt rike, sanningens och kärlekens rike, varda allt mera utbreddt, så att all mänsklig ordning bygges blott på Din kärleks bud. Låt alla människobarn falla ned inför Dig, bekänna, att riket är Ditt, och gifva äran åt Ditt namn allena! Ty så är skrifvet: "Gud skall vara konung öfver hela jorden; på den tiden skall den Evige vara *en*, och hans namn *den Ende*."

Chör.

בְּיָמָם הַהֵוא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד׃

Bajom hahu jihjeh adonoi echod uschemo echod.

Kaddischbön.

Så vare Du lofvad, helige Gud! Tillkomme Ditt rike, på det alla människobarn må uppfyllas af Din heliga vilja.

Chör.

Amen! Herrens namn vare lofvadt i evighet!

Lofvad vare Du för det jordiska lifvet, som Du beskär oss och för löftet om ett evigt lif, som Du gifvit oss. Amen!

Låt Din nåd råda öfver våra kära hädangångna; skänk dem, oss och hela mänskligheten Din eviga frid. Amen!

Slutpsalm.

Gud världens spira redan bar,
 Då alltet än ej skapadt var;
 Först då Hans makt förkunnad blef,
 När Han i ljus sitt *varde* skref.
 Allt som är jordens skall förgå;
 Guds välde ensamt skall bestå.
 Hans väsen är oändlighet,
 Och evig är Hans härlighet.
 Vår Gud är *en*; med ingen Han
 Jämföras och förliknas kan.

Han början ej, Han slut ej har;
 Hans glans är evigt lika klar.
 Gud är min räddare, mitt stöd,
 Mitt hägn i sorg, mitt värn i nöd;
 Om blott i hopp jag Honom ber,
 Han blir min sköld och mitt banér.

I Herrans hand antvardar jag
 Min ande både natt och dag.
 Må dunklet falla, stormen slå:
 Med mig är Gud; bort fruktan då!

Vecko-Festen.

Psalm.

Bön.

Allgode Fader! Såsom våra fäder i längesedan svunna tider denna dag drogo till Ditt tempel för att efter afslutad och inbärgad skörd inför Dig offra förstlingarna af markens frukt, så träda äfven vi på denna ljufva högtid inför Dig med förstlingsfrukterna af vår tro och bön, vårt lof och pris. Ty Du har i Din stora barmhärtighet icke endast med naturens rika håfvor sörjt för vårt lekamliga väl, Du har äfven genom Din uppenbarelses eviga gåfva vändt våra sinnen mot Din himmels höjder och Du skänker därigenom fortfarande vår svaga vilja nya krafter i kampen mot lögn och låghet, mot synd och skuld.

På denna dagen bjöd Du våra fäder: "I skolen vara ett prästerligt rike och ett heligt folk!" Herre och Fader! Lång och mödosam har vägen varit, som vi sedan Ditt ord förkunnades vandrat, och huru fjärran hägrar ännu ej målet, som Du för oss utstakat? Ack, allt svårare tynger den börda, som trycker oss till jorden, allt djupare känna vi vår ringhet och svaghet. O Evige! låt ej Din uppenbarelses låga, Din läras ljus slockna i vårt hjärta, utan låt dem allt innerligare och klarare värma och lysa, så att vi ej alltid famla i mörkret och taga miste om vägen. Du, som i Din nåd gifvit de eviga buden, bistå oss, att vi rätt tillägna oss dem i tro och kärlek. Gjut nya krafter i våra sinnen, skänk ökad fasthet åt vår vilja, rena våra hjärtan, så att äfven vi må tjäna endast Dig i sanning, och att en hvar af oss måtte utropa: ". . . . Men jag och mitt hus — vi vilja tjäna den Evige!" Amen.

Chör.

Davids Psalm 62.

v. 2, 3, 6—9.

Efter Gud allenast mitt hjärta trängtar. Från Honom kommer hjälpen; ty Han är min hjälp, Han är min borg och min klippa. Ej mer jag vackla skall.

Hos Gud är min salighet, min ära. Min klippa och min borg har jag hos Gud. Förtrösten uppå Honom, I folk! Öppnen för Honom edert hjärta! Gud är vår tillflykt. Selah!

Predikan.

Psalm.

Olenu-bönen.

Vi lyfta våra hjärtan till Dig i ödmjuk tillbedjan. Vi böja våra knän inför Dig, Konungars Konung, och bekänna: Du allena är vår Gud, Du allena, och ingen annan. Låt Ditt rike, sanningens och kärlekens rike, varda allt mera utbreddt, så att all mänsklig ordning bygges blott på Din kärleks bud. Låt alla människobarn falla ned inför Dig, bekänna, att riket är Ditt, och gifva äran åt Ditt namn allena! Ty så är skrifvet: "Gud skall vara konung öfver hela jorden; på den tiden skall den Evige vara *en*, och hans namn *den Ende*."

Chör.

בְּיָוֶם הַחַדְוָה יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד ;

Bajom hahu jihjeh adonoi echod uschemo echod.

Kaddischbön.

Så vare Du lofvad, helige Gud! Tillkomme Ditt rike, på det alla människobarn må uppfyllas af Din heliga vilja.

Chör.

Amen! Herrens namn vare lofvadt i evighet!

Lofvad vare Du för det jordiska lifvet, som Du beskärpt oss och för löftet om ett evigt lif, som Du gifvit oss. Amen!

Låt Din nåd råda öfver våra kära hädangångna; skänk dem, oss och hela mänskligheten Din eviga frid. Amen!

Slutpsalm.

Gud världens spira redan bar,
 Då alltet än ej skapadt var;
 Först då Hans makt förkunnad blef,
 När Han i ljus sitt *varde* skref.
 Allt som är jordens skall förgå;
 Guds välde ensamt skall bestå.
 Hans väsen är oändlighet,
 Och evig är Hans härlighet.
 Vår Gud är *en*; med ingen Han
 Jämföras och förliknas kan.

Han början ej, Han slut ej har;
 Hans glans är evigt lika klar.
 Gud är min räddare, mitt stöd,
 Mitt hägn i sorg, mitt värn i nöd;
 Om blott i hopp jag Honom ber,
 Han blir min sköld och mitt banér.

I Herrans hand antvardar jag
 Min ande både natt och dag.
 Må dunklet falla, stormen slå:
 Med mig är Gud; bort fruktan då!

Anders Fredrikson

Föreläsning

1850

Den hösten som kommet till oss är den som
 tröskan för länga vänta och det är ett stort
 annat människans tillstånd som jag vill
 förklarar för oss i de äldsta tider. Jag vill
 ge oss och kyrkans församling denna hösten
 ge oss den som har varit ett stort
 "vårrens tid". Och som vi har ett stort
 för oss och kyrkans församling. Och som
 och tacka vi för att det är ett stort
 och tacka oss för ett stort
 Ja, jag vill förklarar för oss ett stort
 bered oss för den som är ett stort
 det är ett stort. Det är ett stort
 den som är ett stort. Det är ett stort
 eller den som är ett stort. Det är ett stort
 till oss. Det är ett stort.
 Och som den som är ett stort. Det är ett stort
 som är ett stort. Det är ett stort
 till oss. Det är ett stort.
 Det är ett stort. Det är ett stort
 till oss. Det är ett stort.
 Det är ett stort. Det är ett stort
 till oss. Det är ett stort.

Löfhyddo-Festen.

Psalm.

Bön.

När höstens tid kommer, när tiden är inne då trädens löf börja vissna och falla af, och hela naturen manar människan att framför allt söka hemmets stilla fröjder för att där i de älskades krets njuta dagens gåfvor och kvällens tysta frid, då fira vi den sköna hyddofesten, den fest, som framför alla af våra gamla kallades "glädjens tid". Och såsom våra fäder på denna glada fest lofvade och tackade Dig för skördens välsignelse, så lofva och tacka vi Dig för att Du alltid öppnat Din hand och mättat oss med välbehag.

Ja, allgode Fader, stor och riklig är den glädje Du beredt oss! Förläna oss styrka att njuta densamma på det rätta, Dig behagliga viset, när vi med våra närmaste dela den skörd, Du förunnat oss, så att vi använda den efter Din heliga vilja, i Din tjänst, i utöfvandet af kärlekens verk.

Och såsom Du förbarmar Dig öfver alla Dina varelser, så må äfven vi vara genomträngda af medkänsla och deltagande för alla våra lidande medmänniskor. Då skall vår glädje blifva ljufvare och varaktigare, och välsignelsen från armodets hyddor skall öka fröjden i vårt eget hem.

Och träder sorgen öfver hemmets tröskel och väcker där smärta och saknad, låt då ej fridens anda vika ur vårt hjärta, utan låt oss finna ny kraft hos Dig, uppfyllda af en orubblig tro på Din kärlek och Din oändliga barmhärtighet. Allfader! Låt oss ständigt vistas i fridens hydda, välsigna våra hem och de älskade, som där med oss dela lifvets fröjder och mödor.

Var med oss i glädje och i sorg, nu och alltid, tills skördetiden kallar oss till ett annat hem, där evig glädje råder, och där ur fröjdfulla hjärtan Ditt lof, vår Gud, evigt ljuder. Amen!

Chör.

Dauids Psalm 15.

1. Herre, hvem skall bo uti Din hydda,
Hvem inför Ditt anlete bestå?
Hvem kan hoppas att i fadershuset
Din välsignelse och glädje få?

2. Den, som vandrar utan vank och villa,
Den, som mild och from af hjärtat är,
Den, som på sin bana genom lifvet
Styres blott af helgade begär.

7. Herre! den sin vandring så har börjat
Och förutan afsteg håller ut;
Han skall här i lifvet när Dig blifva
Och Ditt rike ärfva få till slut.

Predikan.

Psalm.

Olenu-bönen.

Vi lyfta våra hjärtan till Dig i ödmjuk tillbedjan. Vi böja våra knän inför Dig, Konungars Konung, och bekänna: Du allena är vår Gud, Du allena och ingen annan. Låt Ditt rike, sanningens och kärlekens rike, varda allt mera utbredt, så att all mänsklig ordning bygges blott på Din kärleks bud. Låt alla människobarn falla ned inför Dig, bekänna, att riket är Ditt, och gifva äran åt Ditt namn allena! Ty så är skrifvet: Gud skall vara konung öfver hela jorden; på den tiden skall Gud vara *en* och hans namn *den Ende*.

Chör.

בְּיָוֶם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֱחָד וְשִׁמּוֹ אֱחָד :

Bajom hahu jihjeh adonoi echod uschemo echod.

Kaddischbön.

Så vare Du lofvad, helige Gud! Tillkomme Ditt rike, på det alla människobarn må uppfyllas af Din heliga vilja.

Chör.

Amen! Herrens namn vare lofvadt i evighet!

Lofvad vare Du för det jordiska lifvet, som Du beskärt oss, och för löftet om ett evigt lif, som Du gifvit oss. Amen.

Låt Din nåd råda öfver våra kära hädangångna, skänk dem, oss och hela mänskligheten Din eviga frid. Amen!

Chör.

Amen!

Slutpsalm.

Gud världens spira redan bar,
 Då alltet än ej skapadt var;
 Först då hans makt förkunnad blef
 När han i ljus sitt *varde* skref.
 Allt, som är jordens skall förgå;
 Guds välde ensamt skall bestå.
 Hans väsen är oändlighet
 Och evig är hans härlighet.
 Vår Gud är *en*; med ingen Han
 Jämföras och förliknas kan.

Han början ej, Han slut ej har;
 Hans glans är evigt lika klar.
 Gud är min räddare, mitt stöd,
 Mitt hägn i sorg, mitt värn i nöd;
 Om blott i hopp jag honom ber,
 Han blir min sköld och mitt banér.
 I Herrans hand antvardar jag
 Min ande både natt och dag.
 Må dunklet falla, stormen slå:
 Med mig är Gud; bort fruktan då!

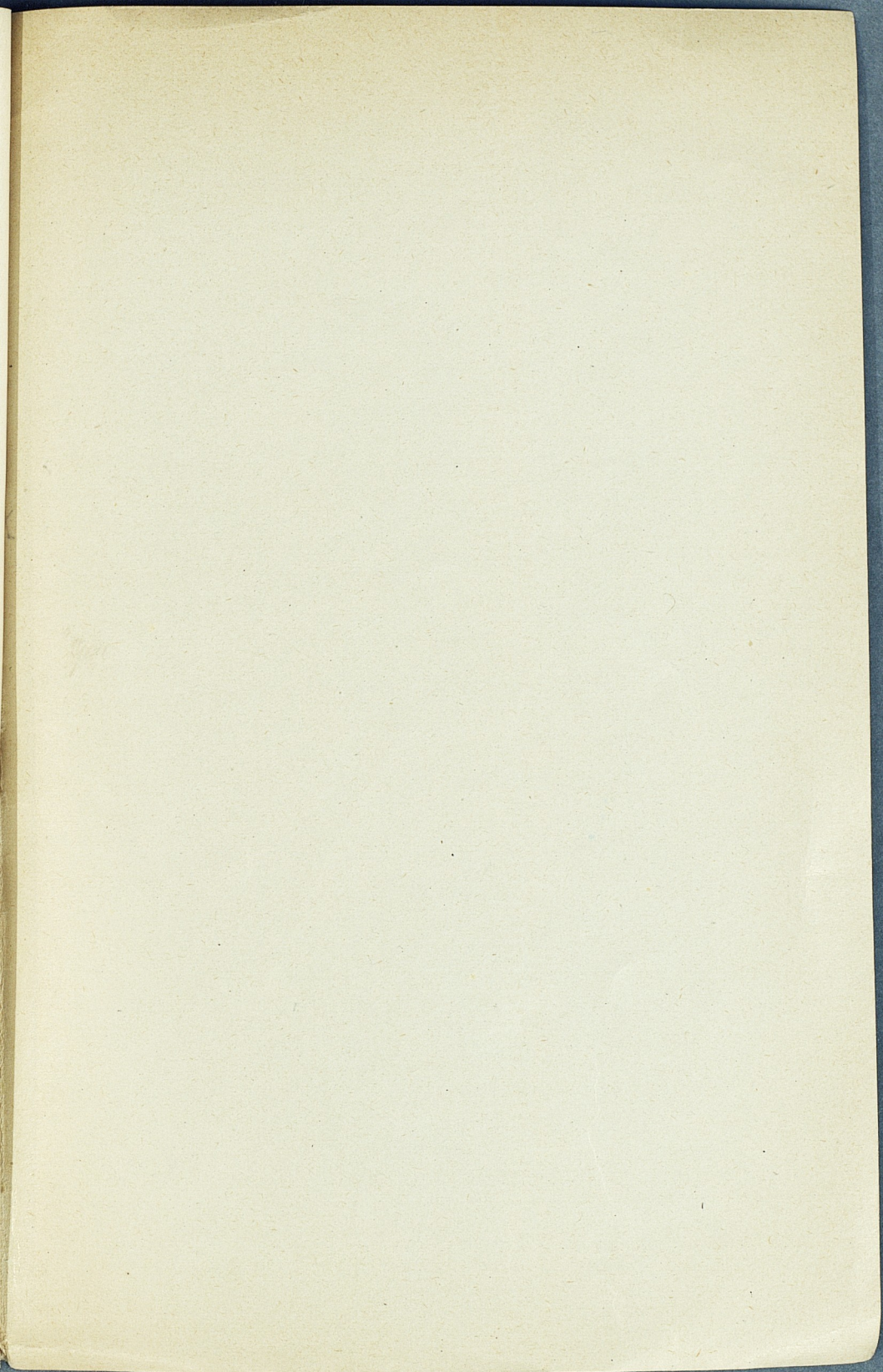

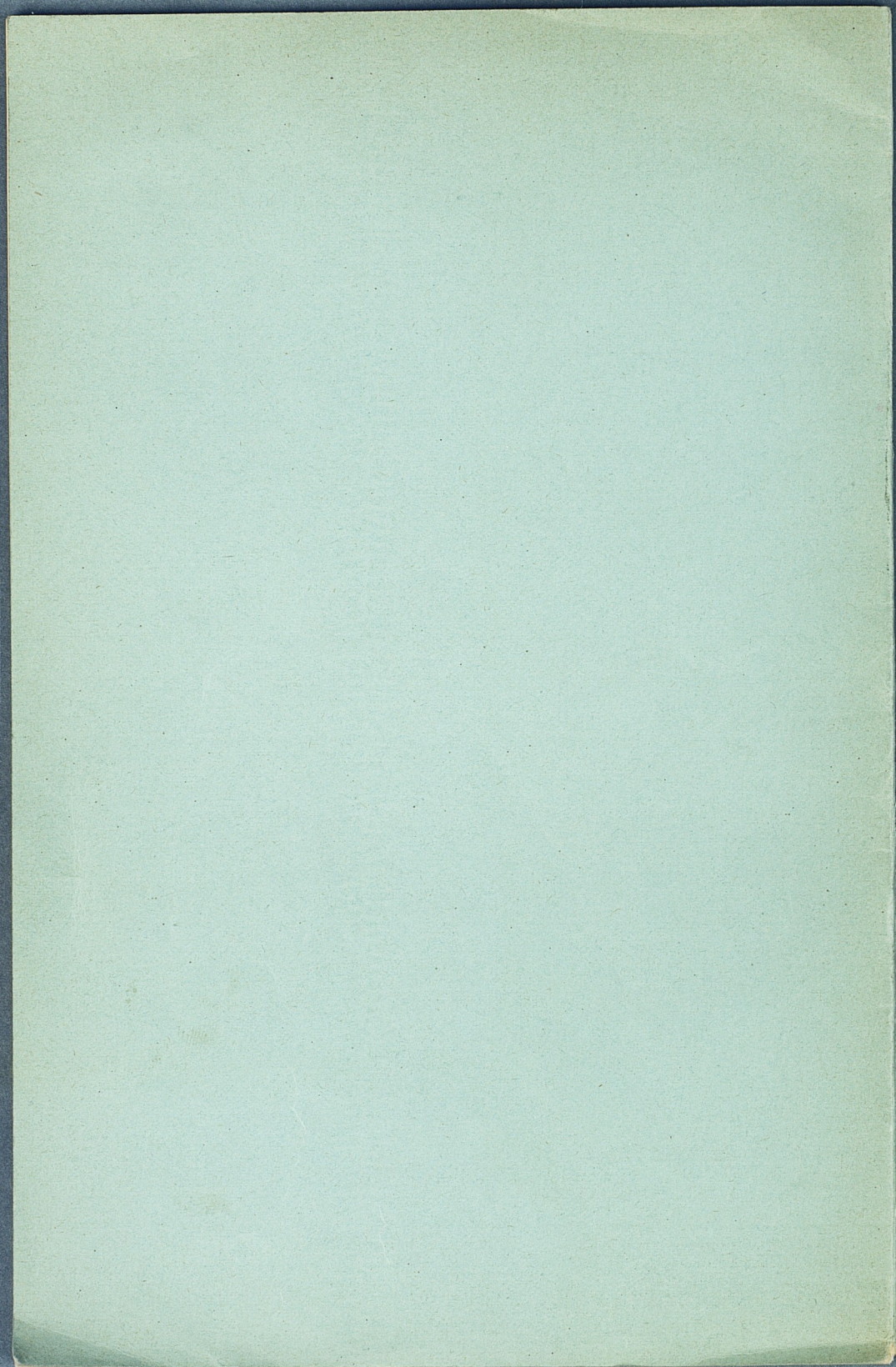
Stämman

God viljans äro ledar
I saken om af sigtad
I det af mig gjort förklarande
Var mitt i mig sin förklarande
Allt som är i sakens skull
Guds vilja äro skäl och rätt
I saken om af sigtad
Och om af mig förklarande
I det om af sigtad förklarande
I saken om af sigtad förklarande

Hon bär sin af mig sin af mig
I saken om af sigtad förklarande
I det om af mig förklarande
I saken om af mig förklarande
I det om af mig förklarande
I saken om af mig förklarande
I det om af mig förklarande
I saken om af mig förklarande
I det om af mig förklarande
I saken om af mig förklarande

www.books2ebooks.eu